

36

STOCKHOLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2012 -06- 11
Dnr.	326-949/2012
Till:	RT

Motion av Kaj Nordquist (S) om metoder för att vara konstaterat bäst i världen

I Stockholms stad och likaså vårt landsting talas ofta om att vi ska vara i världsklass. Och inte nog med det, utan vi ska gärna vara världsbäst. Ambitionen är det inget fel på.

Det är inte så svårt att konstatera "världsklass" när det rör idrott. Den som vinner VM eller är nära att göra så, är i världsklass. Kriterierna är inte så svåra att begripa för någon. Det ter sig lite annorlunda när det handlar om en stad eller en del av ett land.

Perspektivet i denna motion är aspekten människor med funktionsnedsättningar. Alltså hur skulle stadens världsklass te sig för stockholmare med funktionsnedsättningar?

Ett Stockholm i världsklass skulle väl då innebära att staden präglas av allas lika värde, solidaritet och medmänsklighet. Eftersom det som är bra för personer med funktionsnedsättning alltid är bra för alla.

Ett sätt att definiera världsklass kan vara att betänka att när Sverige ratificerade FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, så erkändes därmed en rad rättigheter för personer med funktionsnedsättning på samma villkor som för andra. Staten har ansvar för att vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning får tillgång på samma villkor som andra till den fysiska miljön, till transporter, till information och kommunikation osv., alltså till stadens tjänster som är tillgängliga för eller erbjuds allmänheten.

Den politiska uppgiften för kommunstyrelsen blir då att verka för rivandet av de hinder som finns för att personer med olika funktionsnedsättningar ska kunna bruka sin rätt att delta fullt ut, alltså handlar det om en jämlikhets- och demokratifråga och inte någon avskild begränsad vårdfråga.

Staden ska utformas så att personer med funktionsnedsättning i alla åldrar kan vara fullt delaktiga. Därför måste hinder för delaktighet identifieras och undanröjas. Diskriminering måste förebyggas och bekämpas.

Staden måste byggas inkluderande och organiseras utifrån bland annat följande principer ...

... alla människor har lika värde.

... allas kunskaper och erfarenheter ska tas tillvara.

... alla har rätt att leva ett självständigt liv, fullt ut delta i samhällslivet och utöva sina demokratiska rättigheter och skyldigheter.

... var och en ska ha rätt och möjlighet att delta i samhället utifrån egna intressen och behov.

... alla ska kunna ta del av information och göra sig hörda.

... allas insatser behövs och alla har rätt att känna sig behövda.

... varje människa är en tillgång för samhället.

... alla människor ska bemötas med samma respekt.

Världsklass måste väl innebära att dessa principer iakttagits och är levande realiteter? Det går givetvis att göra uppföljningar utifrån ovanstående principer. Och att jämföra med andra städer. Begreppet världsklass måste innebära att man faktiskt klara av att konstatera skillnader och att den egna staden är bra eller bättre än de flesta andra.

Bakom allt detta finns den grundläggande tanken att omgivningens förhållningssätt och samhällets tillgänglighet och förmåga att ge rätt stöd avgör om en funktionsnedsättning blir ett funktionshinder. Funktionsnedsättningar blir till funktionshinder när själva nedsättningen leder till betydande svårigheter i det dagliga livet – i hemmet, skolan eller arbetslivet. En tillgänglig stad är en stad där så få funktionshinder som möjligt faktiskt existerar.

Sverige fick en nationell plan år 2000 som hette "Från patient till medborgare". Stockholms stad beslutade sig för att bli världens mest tillgängliga huvudstad och SLL, Stockholms läns landsting, hade också målet att 2010 var tillgängligheten helt införd. Åtgärdandet av så kallade enkelt avhjälpta hinder och hinder för en tillgänglig kollektivtrafik skulle ha varit klart 2010.

När detta skrivs är året 2012 och vi har passerat året 2010 och kan konstatera att allt inte är åtgärdat, som borde varit fallet om planerna genomförts fullt ut.

Stockholm är nog inte den mest tillgängliga huvudstaden i världen, Stockholms läns landsting är inte färdiganpassat och Sverige i sin helhet har fortfarande betydande brister.

Låt mig dock påpeka att det inte behöver råda någon som helst tvekan om att tillgänglighetsfrågorna generellt sett har fått ökad uppmärksamhet genom både den nationella handlingsplanen och motsvarande planer i Stockholms stad och Stockholms läns landsting under 2000-talet. Den ökade uppmärksamheten till trots är den faktiska situationen inte så förbättrad som den kan framstå för den som enbart har hört retoriken och inte upplevt verkligheten för personer med funktionsnedsättningar.

I dag handlar politiken inom detta område om att gå vidare och ta vid där den regerande majoriteten inte lyckats leverera ett färdigt resultat till 2010. Att inte göra som den regerande borgerliga majoriteten i Stockholms stad bara flytta fram förverkligandet långt fram i tiden, till 2030 och tala om att då kommer vi leva i världens mest tillgängliga huvudstad.

Eftersom idéerna om att Stockholm ska vara i världsklass också gäller inom många andra områden, så skulle ett pilot projekt för att ta fram kriterier för detta vara lämpligt. Och varför inte pröva just inom detta politikområde? Sedan kan metoden användas för andra delar av stadens verksamheter.

Ovan anförda principer kan användas som grund för jämförelser med andra huvudstäder. Men det går också att utgå från lätt konstaterade fakta som att Washington har bra museer, London tydliga trottoarmarkeringar vid övergångsställen, Tokyo skyddade tunnelbanespår osv. även om Stockholm har en bra modell för övergångsställen för syn- och rörelsehindrade och

ljudreglerade övergångsställen, så räcker det inte för att göra anspråk på att vara i "världsklass".

Mot bakgrund av det ovanstående föreslår jag

att kommunstyrelsen ges uppdraget att ta fram kriterier för vad som är "bäst i världen"

att kommunstyrelsen samlar in fakta kring "best practise" från Stockholm och andra lämpliga jämförelsepunkter inom området

att använda främprövad metod för att kunna ge substans åt och konstatera "världsklass" inom olika områden inom stadens verksamheter

Kaj Nordquist (S)

